

גורטיכל מס' 2/

מי לבת ועדת העבודה

כיום ב', יז' במדר ה"י (6.3.50)

נוכחים חברי הועדה:

- היו"ר ע. גלובמן
- ט. אונא
- א. גולדוואס
- ב. הרפז
- צ. יהודה
- א. כהן
- ח. כהן-נגורי

מוזמנים:

- ז. פלקסר
- ח. לטוני
- סר אפ טיין
- סר ביתן
- סר בולאר
- י. פינקלטיין - מטעם מרכז העבודה

הישיבה נפתחה בשעה 10.00.

היו"ר ע. גלובמן: אני פותח את הישיבה. הזמנו הנה את באי ה-

הסתדרות פועלי הבנין, כדי לנסוע את ה-

דעתם בכמה נאלות, אשר ארצה אותן מיד. אין זה אוסר להחבריו הנה
נתונים רק במסגרת נאלות אלה:

(א) כנראה שהמזלה עומדת בפני תכנית הבנייה

גדולה. אנו מניחים כי גם הבנייה הפרטית תתרחב. בתכנית הבנייה

תפוסט אולי ירושלים חלק גדול. בשאלת הטאלה, כיצד רואה הסתדרות

פועלי הבנין את יכלתם של פועלי הבנין ל את במעמסה זו - הן טבחינת

ההכשרה המקצועית, הן טבחינת גיוס הכוחות והן טבחינת האורגניזציה.

(ב) האם יש לכם דעיונות או הצעות, אשר

להתגבר על חוסר חפרי הגלם לבנין?

(ג) האם יש לכם לטעון בחוגים רבים, מה טבחינת

יקרה מאד, גם לאחר ההוזלות הונות. האם עיינתם פעם באפודות

של הוזלת הבנייה?

(ד) האם יש לכם הצעות לגבי איב הבנייה

או
אם זה ב. יכון עולים|בטיכון ותיקים?

אלה הן הנאלות העלולות להתעורר בוועדת

העבודה תוך כדי דיון במכניות הטיכון.

ז. פלקסר:

לא אקיף בדברי שם כל המלות וחברי
י ליסר את הדברים, בליחוד ביחס החברה
המקצועית.

איננו מודאגים מחוסר כוחות עבודה, אלא
יוכלו להרזט את כל המעטות ל הכבייה הגדולה, אבל אין זה אומר שאנו
הולכים במטחה לקראת המנה הזו; מה נגלל ספק יחסו לנו הוא, כוחות
מקצועיים אר יוכלו להדריך את כל אותם האנשים אשר ייכנסו לעבודה,
לפי ההערכה יידרו לעבודות הבנייה כ-30.000 איש בניין גופו, וזה
האומר עוד כחצי מהמספר הזה מחוץ לטח הבניין (מחצות, בתל-אכזה,
נגרות, מסגרות, חמרי בניין וכו'). מספר האנשים איננו קודאגים,
כל זמן ינה עליה. בין העולים אשר לברור מספר מטייק כל אר י
לעבודות הבניין, ואגב - הם ברובם רוצים לעבוד והולכים במטחה לקראת
העבודה.

כמו כן, איננו מודאגים מהאפדרויות
האחרות להכנסת אנשים אלה לעבודה. אב בזמנים קודמים היו לנו תקלות
בעת שהיינו זקוקים לפועלים, כי היינו צריכים להפוך אותם ממבנים
אלא ידעו את העבודה לאנשים מאומנים, יודעי טלכזה. בעליה זו יחננה
עכשיו גם כן.

כלומר, עני האלמנטים: אנשים לעבודה

ואמצעים להכשירם לעבודה, איננו חסרים לנו.

אני נגד לאלמנט הלילי, שבו אנו מתקשים

לא מעט. לא ארחיב עליו את הדיבור, אני רוצה רק להגיד למה מספרים:

בסוף שנת 1949 - מאפריל - עד ינואר,

הוכנסו כ-3.000 אנשים חדשים למקצועות הבניין. את האנשים האלה הדריכו

207 מדריכים, פועלים ותיקים במקצוע הבניין. למחרת זה הוצאו בסוף שנת

1949 כמאה אלף ל"י: 15.000 ל"י אל ההסתדרות; 25.000 ל"י אל אגף

התיקים במסדר הבסחון והיתר אל מסדר העבודה.

לפי הערכהנו, נצטרך בשנת 1950 להכשיר

למקצוע הבניין כ-6.000 אנשים חדשים. בחודש פברואר 1949 נערך מספר ע"י

מסדר העבודה של המנהלה הזמנית וניסנו אז כ-8.000 פועלי בניין. מספר זה כלל

אפנים, כמה אנשים אשר אינו עובדים בשעתם, כמו מנהלי עבודה או קבלני מנה

אבל לעומת זה היו ודאי רבים אשר לא נפקדו. אם כן, היה המספר קרוב לאמת.

אנו מניחים שכעת ישנם בארץ כ-11.000 פועלי בניין, מלבד הפועלים העובדים

בכבישים.

בעיה קשה היא בעיה המדריכים למועלים

החדשים. צריך להביא בחשבון שגם היום ישנו כבר מחסור די ניכר במועלים
סקצוע; ואם אנו נרצה לא לפגוע באף אחד מהמחיי הבניה, בעמוד בפני
בעיה קשה של חוסר מדריכים. אנו יושבים על הדוכה הזה לא מעט ונבינו
לידי מסקנות אחדות. ברצוני להביא בפניכם חלק מהמסקנות האלה.

אנו חושבים שטוב היה אילו אכ"ר היה למצוא דרך לחייב את בנותי המבוגרות
בבנין - בין אם הם קבלנים ובין אם הם בונים כביל עצמם - להכניס בכל
בנין כ-25% אנשי חדשים. אנו, כמובן, נעשה כל האפשר, כדי לחייב
את חברינו העובדים בבנין ילכו להדרכה סקצועית. בעיה זו מהיה
בשנת 1950 יותר מאשר בשנת 1949, כי הבניה לעולים הולכת ומתפתחת
לקצוות, בעיקר בדרום, בנגב ובגליל, ואינה מתרכזת במקומות בהם
מרוכזים רוב בעלי הסקצוע; כלומר, בערים ובמחנות.

ייתכן מאד שצורך לפנות בנקת עזרה

אל מועלי הבנין אשר עזבו את עבודתם זו בשנים האחרונות. ההכרה
הסקצועית פוגבלת עכשיו בלוחה מדריכים; כל אדם שעזב את עבודת הבנין
לפני כמה שנים ועבר לעבודה אחרת יצעה אם נפנה אליו בנקת עזרה
אולם, הוא ייעשה זאת רק אם בותן העבודה שלו, במקום שהוא עובד במחנה
יתחייב לתת לו חופה ללא תשלום לפי לוחה חדשים ולהחזירו לעבודתו
בגמר תקופה זו. וחשוב כבר על כמה הכרעים והחלטות שהיגענו להם. אנו
בתנאים אלה. בענין זה אנו צריכים את עזרת המועלים.

אנו חושבים לפנות אל קבלני המבנה בבנין,

אשר כמעט בטוח אחוזים הינם בעלי סקצוע טובים מאד, ולבקש מהם לצאת
קצת לקצוות הארץ במקום להתרכז בערים הגדולות ובמחנות. ישנה אפשרות
אחת, להציע להם לקבל עבודות ולבצען היטב באיכות ניה, להכניס
אנשי לעבודה וקבלני המבנה יעבדו אצלנו כמדריכים.

לפי הערכתנו, יהיו דרושים במקום נת

1950 כ-500 מדריכים. אם לא יהיו עימנו מדריכים אחר אינם תלויים
בנו, אנו חושבים כי בשאסף נוכל להתגבר על הקשיים.

אנו רואים קושי בנייה - לוחה מקומות,

באנשים אשר יבצעו את העבודה. אם נספרי העבודה ובמחנות החדשים,
מבצעים את הבניה המתמשכת בעצמם, הרי ישנם מחלים שישם אינם כפרי
עבודה כאלה, או צריך רק להתחיל לבנותם בסביבה מאד רחוקה וייתכן

טבאותם המקורות יצטרכו לאקום מחנות עבודה - מחנות מעבר, שיש להכניס העולים אחר יבצעו את העבודה.

אנו מביטים על ההכשרה המקצועית לא רק

מנקודת ראות של ביצוע עבודה במקומה הקרובה, אלא גם מנקודת ראות של הכנת בעלי מקצוע טובים. לא מספיק הדבר שילמדו את המושגים במסך הלוחה חדשים את מקצוע הבניין. צריך לעבור זמן מסוים עד שהאדם יהיה בעל מקצוע טוב. אנו חושבים להסתמך גם בעבודה עיונית בדיעורדי ערב. בטיעוריים אלה הדריכים כ-30 מהנדסים ו-350 איש. אנו, כ לעצמי, חושב צריך להקים בית-ספר מקצועי לבערטים, אשר בו ילמדו בחינם- שלום מנים.

אנו מאמינים שנוכל להתגבר גם על הקושי

של המחסור בבעלי מקצוע להורמה. בכוחות עבודה עצמה לא יהיה אפשרי המחצות הנמצאות כיום בארץ בעטיקות

כ-1.500 פועלים. ההערכה אשר ניתנה ע"י ועדה מטרייטת, שהיה צורך באלפיים פועלים במחצות, היא לדעתי הערכה נמוכה. יהיה צורך ביותר מ-3.000 פועלים במחצות. וואי. מעתה מחצות, אכן וכיד" הקיטה מחצות מאד שנוכללת ע"י חיפה המפיקה כ-1.000 מטרים מעורקים ליומן מפעל חרוכה לו, ועוד יותר שנוכלל, מוקם עכשיו בבניינה ויופעל בעוד שנים-לכמה חדשים. אם יתגברו על קטנים כמפייט, יוקם מפעל לייז על הקסטל. בינתיים נעשים עם סידורים זמניים ומובאות מכונות. בעוד שנה או שנה וחצי, יוכל גם מפעל זה להוציא 1.000 מטרים מעורקים לצורם. אבל חוץ מזה ישנם מפעלים פרטיים, ואני יודע גם על אנשים הבאים מחו"ל ורוצים לפתוח כאן מחצות. כל זה יחד, אם יתגברו על קושי אשר והוא, הבאת מכונות במספר מועט כמו מכונות גריטה וכד', נוכל להתגבר על הקטנים של חמרי הבניין האלה.

אשר ליוקר הבניה, הסתדרות פועלי הבניין

ענתה מצידה למעלה מיכלתה. בטביל שכונת עולים, קבענו מחירים קבלניים לעבודה ובוזה מטינו לה מעט מן הפרוצים האנו ואפילו אליו - עבודה יומית. קבענו מחירים קבלניים שפוטרים ב-15-18 אחוזי האלה הנהוגים בעוק החפטי. הסתדרות פועלי הבניין החליטה, שבעבודות זכונו לעולים, ייקבע תשלום עבור הזכויות הנוציאליות לפועלים, בגבול של 12% במקום 16,5%. בתוך ה-16,5% ישנם גם 3% מס שנוביל לקופ"ח, שאינם בעצם זכויות סוציאליות של הפועל. לכן הרגשה אגיד, שבחרות

המאורגנת, הזכויות הסוציאליות עולות על 30% ב"כור", ל"ל, הן
עולות ל-36%. פועלי הבנין במהימן ימשיכו 13,8% וב יכון עוליה
9%. יזה סיון הנחה לזקנות וזה מתבטא במחוזי די כיכרים
בינייה. עד כמה סקטעמי הוזלה יחיות יכון לעוליה נמכה ל"י בעון.
בינתיים הוזלו גם החטרי בידיה זיכרת, אבל גם הנו תדמנו חלק לא
קטן להוזלה.

גם בינייה זכרית מנו י ינו לא בטמט
בהוזלה. אני מוכרח להגיד, האגדה המתהלכת על יכר העבודה הסופר
לל פועלי הבנין הינה יכולה להימסר לצבי כל פועלי הבנין; אבל לפי
הערכתי קבליט למעלה מ-10-15% הקבוע ל-10-15, וזה - בעיר ובמחוז
בלבר.

בסוף נת 1949 רמינו תוכעה, לירות
ההורדות בתוספת היוקר והוזלות בחירי הבנין המיקרו הדירות בת"א.
זוהי עובדה אין להכחיתה. אמנו, דבר זה נובע מהדרייה הגדולה ללירות.
אין לזה כל טייכות אלינו. כל יכון חטרי בעלי קצוע, חונפלי גותם
הקבלניט יחד מה ני ואמילו אמל קבלו אחד, מנהלי העבודה חונפליט
את בעלי הקצוע. ברור כי לאור חטרי חקיף כזה, מעלינו את הטכר
אבל רק 10-15% מהפועליט המקצועיט סקלליט. כו סוכרז. ה אר קבליט
טכר ר פי. הטכר הגבוה יועד ליועליט סכוג א' או א"א. כיוך כל הזמן
תבענו מה ית ית את לבה ליצב זה, כי אחרת מתקבל סצב אבסורדיי.
סצד אחד, אין מעלינו לפועליט את כרס וס גיו גותו לפי הוינדוס
וטצד ני עוליה מחירי הדירות. קבענו יכספ אר הורד ליגבה. אנו
יודעים אמירו את החוק, אבל ענו אמירו יודעים כיצד הוא ינוצע.
יט בזה לא מעט קרייה. הפועליט עבדה בבנין סטריט למני סספר חדמיט,
כבר אינו עובדיט כעת מותו סקוט.

היו"ר ע. גלובמן: בנייה הוזלה תצליח לגבות את הכסף הזה.
האן זוהי תבעייה ל יוקר הבינייה? מה
ז"א דרתיט מן המילה תטב את ת וסת לבה למצב; מה דרתיט מן המילה
באופן קונקרטי?

ז. פלקסר: עכשיו הוקמה ועדה ע"י מידר האספקה
והקיצוב, לבחינת כל הדברים האלה. יודעים

אנשי הבקאיה מאד ב"ט זה. הוצלת הבנייה קורה בבעיות רבות:
בעיות הקרקע ולחירה. ג בעיית הורגיה היא בעיית ק"ה. המדינה
הנחוצים לבנייה בקניין הינו ע"י קטלני, דוקא ב"ט ה חור. הינו
הגוע חיר הברזל ל-120 ל"י המונה, המו דבר ע"י ע"י רצ"ל. וב"ט
טארט המ"לנ בעד כל זה - ואין גם כמעט פיקוח - לוקח החירים גבוהים
אח"כ. יונט חלוקי דעות, ינו צורך לקבוע חירי. קבועים לדירות בו
אין צורך לירות כן. אולם, ברור ינו הכרח להסיל הגבלה וליטת על
הקבלנים.

אנו חר בינו מהו לה - ואין מחוץ לה גוף

אחר הפסוגל לעשות זאת, חוץ מהר דלות המקומות בגירה מועטת -
צריכה לשים לב לכוון העבודה בוכון העולים, בבנייה הפרטית ובבנייה
מוסדות צבוריים. לאור הקצב הלוחץ על כולנו, המ"ל, הקבלנים,
ההנדסים, הפועלים אינו מטינו לב לטיב העבודה. באותם החירים והחירים
מוטקעים בעבודה, היו יכולים לבנות בנינים בעלי טיב הרבה יותר
גבוה. ינו לפעמים טיב העבודה טובל בגלל החסור בעלי מקצוע והטמלחים
אינם יכולים לבנות בצורה טובה יותר, אבל ינו בנינים מא כ"י עובדים
בהם בעלי מקצוע טיב העבודה הוא ירוד. אין טל פיקוח או הקבלן, למשל,
ע"י את כמות החומר הדרושה במקומות ממוינים, אינו מפקח על זה.
אנו חר בינו מטינו עכשיו צורך לדאוג לדבר זה, כדי לא נבזז את הוננו
לריק, כי כעבור שנים אחדות יצטרכו לתקן הרבה ואז ייעלה הבנין
כפליים.

כ"י אפוסייין: ברצוני לומר קודם כל מה עמתי הסתדרות
פועלי הבנין באיח בעלי המקצוע. היא עמתי
דבר אחד חשוב: אצלנו ינו הפרויבציפ של עבודה יומית. עמינו יוצא
טן הכלל זה, ביחס ל כוון העולים, כדי להכניס מתלמיים חנותנים לכו
אפירות לבצע עבודות ב"ט קטלני; מלוחו, ברצוננו להקל על הבנייה
ועל הכנסת העולים לעבודה. אנו מוסרינו ב"ט החקרה לבל ינוצל
המתלמד ע"י כותן העבודה, לא רק במה הוכר אלא גם כנוגע לחירי
וכד', מתוך מגטה בעל המקצוע ילמד מה הפועל כהלכה.
החלטנו על מינוס המדריכים מכל הארץ
לעיון ולימוד מיוחד, למען הקל עליה את ההדרכה.

יזנה הצעה להקציף תערה קצועית ראשיה

אזרח גיח על המדריכים, בקרו לסוג העבודה.

המתדרות מועלי הגיחן המוניינת במיסול

הבאת הצריפין המוכנין מחו"ל.

י. פינקל טיין: דבר זה מנו מיל.

כדי להקל על העבודה, י צורך להקים

הרות מיל המלקים רבים בארץ, כיון שהן

עכיו מרוכזות בחיפה ובפתח-תקוה ומה מיל.

יש להגיש לא רק עליה העבודה, כי אם

גם על המקומות שבה בנייה המוניינת בשנת 1949 ו בניו בלקוניה

במקומות גרועים, בסוף מדי ליד ואליות, וראינו את המוצנות בלי

הג טים.

לועמי, י להתדיל גיח מוגי"היוצרי"ט במקינ ובין

הבלחי

מוג| יוצרים בבנין. הבהלה הזו ג רק הדיווח יזנה היום, יוצרת מצב

שבעלי המקצוע לא רק עוזבים את המקצוע, אלא עוזבים את היצירה

ונכנסים למעגל הספטרות בבנין. יזנן מפעלות כמה בעלי מקצוע מובים

עזבו את הבנין והפכו למטרי בנין. מובן דבר זה נותן רווח הרבה

יותר גדול מאיר כל עבודה בבנין. הם לה חייבת לפינו לזה לב.

ח. שלמוני: לפי הת"ממות הגיע אלינו, עונדת עבודת

הבנין בארץ בשנת 1950 להיות לפחות כפולה

מאר בשנת 1949. אם ב-1949 הולכות דוג ידות 27.000 יחידות, הרי

תכנית הם שלה לשנת 1950 היא - 50.000 י ידות. הבנייה הפרטית עומדת

לגדול יותר מפי ניס. את זאת אמצנו רוצים כבר כעת בהתחלת השנה.

ביחס לעובדיה, לפי מפקד הרד העבודה בנתחלת

שנת 1949, היו קצת פחות מ-8.000 מועלי בנין; מזה - 51% בעלי מקצוע

מהסוגים הגבוהים א' וא"א. אנו הכנסנו למסך השנה 3.000 במקצועות

הקייף המפקד: בנייה, טופסנות, מים, ומצוף, מיצוב, סלילה, עניית

בלוקים. אנו נכנסים עכשיו לענף חדש בבנין - סיתות, בקר ע בניית

הפוסדות. אנו מעריכים שכ-1.000 איש נכנסו ללא על ידינו, לוק העבודה.

אם כן, אנו מעריכים כי בסוף שנת 1949 היו 12.000 מועלי בנין.

ב נח 1950 ייכנסו לבנייה 30,000 פועלי בנייה על היגום; כ-2,000, במוסדות; כ-5,000 בהנהלת עבודה ובתכנון. אין לנו כל קור להשיג בכיצוק בניין זה אחוז של בעלי מקצוע טוב גבוה. אנו נצטרך בהכרח להצטייץ במספר גבוה יותר של בעלי מקצוע, כסובך זה עלול לפגוע בהכנסתם של הפועלים אשר יעבדו. כלומר, אם יהיה אחוז נמוך יותר של בעלי מקצוע ותחילת בניין, עלול הדבר להפחין את הכנסת האנשים ויעבדו יחד מתח ועלול במדה ידועה גם להפחין במחיר העבודה ולעכב את הבניין. למי הערכת, יתמיד את אחוז בעלי המקצוע בבניין ל-20% ו-5% מנהלי עבודה. כלומר, על כל חצייה פועלים יהיה בעל מקצוע אחד ועל כל 20 פועלים יהיה בעל עבודה אחד. ג המטרה הזו איננו בטלואו, אבל נצטרך לפצות את החירון ע"י טלוקת הכוונה המקצועיים באותם מקומות העבודה, אשר המינטרס הי ובי יצדיף אותם. הקרן להכשרת פועלי הבניין עושה הכל בכוחה של ריבוי בעלי המקצוע. אבל זהו תהליך זבאון מבעי צריך לקחת 3-4 שנים, ייתכן שאצלנו נוכל לעדומו בנותיים. רק 300-350 פועלי בניין מקרים בשיעורי ערב, מתוך גורמים ונבים. כלומר, גם 300 פועלים אלה עדיין לא כולם מועמדי להיות בעלי מקצוע טוב גבוה.

א ר לחמרי בניין, יהיה צורך היטוב יבנה מה לקנות מודם. אין להסאיר זאת להסחך החסמי ברוק העבודה - לא לגבי חמרי בניין ולא לגבי כוחות עבודה, כי תמיד יש בטוחה ל הבנייה הפרטית לרכוש את בעל המקצוע, יותר מאשר הבנייה הי ובית, הפני כמה גורמים: הבנייה הפרטית נעזית בתוך המרכזים אשר בהם דרים הפועלים המקצועיים: תל-אביב, ירו ליה, חיפה והמוסבות, בעוד שהבנייה היטובית מכוונת למרחקים. ברור הפועל יעדיף לעבוד אפילו בתלום נמוך יותר, בעיר הגוריו, מאשר יטע למרחקים. ג מבחינת הזכר, הקבל גמים יותר מאשר הם לה, כי הוא יכול להוסיף מכיסו תלום לפועל, בעוד שבת ילה זה דורש גיור וצידורים מווכים. במסק החטי, תמיד הבנייה הצבורית וטכון העולים תהיה ידם על התחמוכה, א גביע למסקנה בכל זאת יותר טוב לבנות יטובי מלס וכמרי עבודה, הרי יצטרך להיות גוף אשר יהיה מצויד בטוח להסדיר את כוחות העבודה וחמרי הבניין, באותם המקומות אשר בה יהיה היטוב העובדיין.

יש לנו כבר סימפוזיום של התחרות על
רכישת כוחות עבודה מקצועיים בין קבלנים. גם קיבוצי ההתייבשות
הותיקים, מתחרים עמיתו עם הי וביני החדשים. גם מבחינה כספית
יוצא להמסק העמיד, המבוסס ירכוש את בעלי המקצוע. זוהי טאלה אנו
אנו מתחבטים בה ואני חושב שהמטלה וההסתדרות תצטרכנה לתת דעתן
על הדבר.

היות ואנחנו מבינים את המצב החמור בה ימה
ואת האפ רניות הונות, הטלנו על המדינה את המינימום של ההתמסר
בלימוד המקצוע, כי אין פועל לומד את המקצוע במסך. לוח החדים,
הטלנו על המדינה רק לעזור לאדם "לקום על רגליו", כי הוא צריך
מינימום של קיום עד שהוא נכנס למקצוע. המדינה תלמח לפדריך.
לאחר ילו החדשים האז לומד כבר על חובונו. קבוצת אנשים לוקחת לה
אדם בלוד דאמ קבוצה ועובדת אתו יחד. הוא לוקח ת לוח מתוך העבודה.
זה נקסין כמובן את זכר המתלמידים העובדים אתו. אם נצטרך להכדיל
את מספר הפועלים על כל פדריך, זה יקסין את ההכנסה של המתלמידים
במסך ולוה החדשים הראוונים. יש סכנה שהם לא יסתכרו במסך לוח
החדשים הראוונים את המינימום לקיום. אז ייתכן שיצטרכו למצוא דוד
של מתן תמיכה לאנשים אלה. דבר זה עלול גם להוריד את טיב העבודה.
הפרינציפ שלנו הוא, לימוד מוך כדי ביצוע העבודה.
גם לגבי קליית האנשים, יש לנו קשיים
גדולים. אם יש למדריך קבוצה גדולה של תלמידים, אינו יכול להתמסר
לכל אדם ואדם. במדה והמדריך רוכז לו יותר התפעו כל המתלמד, הוא
צריך להרגילו לעבודה מיזית ולהבטיח לו שלא תמיד ירויח סכומים
מועטים. כל זה נקטה על הספול.

נתקלנו בקשיים של חוסר כלי עבודה.

הקרן קבעה לה פרינציפ, שהיא נותנת לכל מתלמד כלים בגבול של 3
ל"י, כדי להכנס למקצוע. האנשים המקבלים הכורה מקצועית בבנין
הם ברובם חיילים מיוחררים ועולים חדשים, אשר אינם יכולים עדיין
לרכוש להם כלים. הקרן נותנת הלואה. האיש חותם והוא יחזיר זאת
פעם. אנו נתקלנו בקושי של השגת כלי העבודה בזק. עד עכשיו
נתקלנו גם בקשיים של השגת ה יונן להבאת כלי עבודה, כש כי היו לנו
המלצות של משרד העבודה, לא יכלנו לקבל עדיפות מהמוסדות המפקחים

על היבוא והיינו צריכים לקבל את המלצת דרך יד לניהול ולעלייה,
בתשלום כמעט כפול.

צ. יהודה: אני חושב שהתביעה של 20% מהקמלניס
לא חסגט בהחנגדות טקסה יהיה להתגבר
עליה. אין כל ספק שזוהי נקודה ואזיה ללימוד המקצוע.
לפי הדו"ח שמר הווייץ באגודתו על הבנין
האסתטיקאי, ויש לחשוב שהמספרים קרובים לזיוק, הבנין הזרמי הל
צורה של בתים מסותמים, היה גדול לאין ערוך מאשר הבניה הצבורית.
ז"א שהוא גם מעסיק הרבה יותר אנשים. למחירן שאלה זו צריכים
למצוא דרך | ואני חושב שהדרך הוא ביזוי והזהדרות.
המחשבה לגיית אנשים לעבודו במקצוע
הבנין ועזבוהו לפני כמה שנים, היא מחשבה מבורכת מאד ויכולה לתת
לנו מדריכים רבים. גם דבר זה נחוק בירי ההסתדרות, קל לטער כי
במדה שתרש עזרת הממשלה בענין זה, היא תינתן.
אני מציע לחברי העווקייה במלאכת הבניה
ולמטרד העבודה את הצעתי שחזרתי עליה לז מעט | בענין הבנייה
הכפרית. המוטביה חוסמים חלק לא קטן בתוך כפר העולים וה מוכנים
לקבל על עצמם את הבנין בקבלנות, באותה התנאים כמו "טולל בונה".
ה מוכנים לתת את בעלי המקצוע. ביצובים שלנו ישנה בעלי מקצוע חמים
ובכוחנו לגיית אותם אמילו לשנה ולא רק לשלושה חדשים.

י. פינקלשטיין: בשלושה מקרים מטרד עבודה זאת ליצובים.

צ. יהודה: אם כך, אפשר לעשות זאת בהרבה יותר יעילות.
אם הצעתי תוקבל, נוכל לחקל את המבוק
הזו בהרבה.

אנו שומכים יותר מרי על החוק המרזי
ומאבדיה את עולמנו הודנה לכך. כולנו
רוצים בו והוא אינו בא. אינני רוצה להכריז יותר מאשר תשנה אחד
על דוגמה זו של חרושת המלח, אשר ימכנו עליה במטך שנים | "ממטרן"
אינו פועל ואנו מוציאים את דם החמצית שלנו על הבאת מלח מחו"ל.

יש צורך מעט אחת ולתמיד לגמור את המסחק הזה. אבל בזה לא יגיי.
הארץ זקוקה לעוד שני בית"ר למלט מינימום. אין בכוחות הממשלה
לעשות זאת, המדינה צריכה להתערב ולגייס הון של ממשלה (אני חושב
שזה בכוחה או הרצה לעשות זאת). אולם לא מלך בלבוך הוא אומר יאמרו
לייצרו בארץ. מלקטר כבר דבר על טיליקט. הוא יודע שלפני 3 שנים
הטקעהי מאמציה וטורח רב בדבר זה ומחברר שבארץ ישנו מקומות רבים
אשר אפשר בהם להקים בית"ר לטיליקט. מי ייקטט זאת? אני אומר
למשרד העבודה ולמדינה כולה, כי אם לא תהיה תקיביות מאידך
בענין זה, אנו נגיע ממש לקטטרופה.

אשר לחצץ, שמחתי לטמוע על המחצבות הגדולות
שתיחנה 1,000 מטר ליון, אבל לדעתי אין זה סופיק, וגם לא יהיה
זול ביותר, כי מחצבות אלה מתייבות מרחבים גזולים. יש לנו
מינימום 20 ישובים ואולי יותר במרוזדור ירוטלים ובגליל העליון
אשר אין להם עבודה ויש צורך לדאוג להם לעבודה. סגרות לא גדולות
המוציאות 100-200 קו"ב ליון, יכולות לתח לנו 25,000 קו"ב מטר
ליון. בכל אותם המקומות אשר גם לעשות סיד.

היוו ולי נראה שמישר לחקל על המטב הקיימת.
אני מבקש את היו"ר לקרוא לישיבה מעתתה של כמה משרדים ולהעמיד
פרובלימה זו על הכרע בכל חריטותה.

היו"ר ע. גלובמן: הבירור נסתיים ואנו מודים לכם. אין כל
ספק כי כאשר נבוא לסכם ולהחיק מסקנות נמלול
את הצעותיכם והערותיכם במסקנות אלה.

הזמנו הנה את באי כח מרכז הלטרות, כדי לברר
אתם כמה שאלות יסודיות: א) איך נראה בעיניכם מצב העבודה ביון
ב) היצד מבורה הלטכה לארגן את העבודה בתקורת 1950-51. אלה הן
שתי השאלות היסודיות שרצינו לברר, אבל אין אנו סגבילים אחתם
במקירתכם.

כתבר הוקעה, אני רוצה לעגורל כמה שאלות. הן
מעט במקום מוגלעים חלוקי דקות על המסרין השונים של לשכות הקיי.
הייתי רוצה פעם אחת למועץ היצד אתם מחדרי את המסרין, במדי ל
את הויכוח המתעורר מדי פעם במקום.

אנו דורשנים ולוונות, אגודת וידוע העבודה ל...
קונטרס, המילון בלשון העבודה ויטנה מרובותיה
ממלגותיה או אישיות. אישיות היא לקבל חירות לדבר זה. משתי המילים
האלה נגזרין ממילתו להטרידנו טוב, היותו והצטרפו לענות יליהן לעבר
הכנסת רובין אשר איננו נוכח וירי אישיבה.

א. מהן: גייתוי רובת לבל אינו דומאית מהווייתן עד יסה

טאטור על יחס הלשכות בכל מקרה לגבי בני גילים
מפויימיה טוינה מתקבליה לעבודה.

ה. מהן מגורי! האנו מרכז הלשכות מתקנין מהלוקת העבודה וזכות

החדשים טליד הקריט? האנו כל העבודה טיטנה למדינה
עוברת דרך הלשכות? האנו מרכז הלשכות מגיב על כך שמטרידי ממטל...
מתזרייה עובדים אשר הלשכה עולחת אליהם, טחוך פירות טונות?

מר גיטנ: ברצוני לחת לכט פקירה על קודת הלשכות.

מחדש ינואר 1949 עד דצמבר אותה שנה, עברו

נת לטכות העבודה 98.102 איט. אלה האנו "רטומיה בלשכה". אני דומת
להסביר מושג זה. אנו מוכייע בלשכה בחדש ינואר ונרעט בה, ונקבל
כרטיס איטי. הוא מוכייע כמספר אחד. אנו הוא מקבל בינואר עבודה קרונה
ונקלט ממערכת הלשכה, הוא בכל זאת מוכייע כמספר אחד. אוחו דבר טורה
אם הוא דורש עבודה קבוע.

ברצוני להסביר טני מושגים נוחים, אשר לגביהם

קייט בלבול מחוייט. אלה האנו: "דורשי עבודה" ו"מחוטרי עבודה" אנו

כרוחית כה לטרמינולוגיה גיין-לאומית, אשר קבלנוה גט מנחנו לפני

הרבה שנים והיא גורמת לאי-התקנה לאי-ההנהנה. במסמכי-המיקה החדש ח שלנו

כתוב "מחוטרי עבודה". למקשה המספר הזה מניין האו המקולית החדשית

בלשכה מהתחלת השנה. זהו למקשה מספר חידורי. אוחי כן האו המרש.

"מחוטרי עבודה" אשר נרעמו במשך החדש. אלה האנו דורשי העבודה, אשר

מוכייעים בלשכת העבודה ודורשים עבודה. חלק מהם בא על סימוקו

וחלק אינו בא על סימוקו. אוחי כן האו המושג: "קומק האבטלה טיט

ימי אבטלה ומקלה". אונת 1950 טנינו זאת וננו רדמטית חטומית

מדוייקת יותר: אבטלה עד טעה ימים, עד 13 ימים ועד 19 ימים.

אוחת דורשי העבודה, או טממי עקורתי. להט מחוטרי עבודה, אשר יטנו

במשך החדש. יט גיניהם כולה טאיו מחוטרי עבודה 6 ימים בתדו-א

ימים אחדים ו-19 ימים בודדים; כלומר, מחזורי עבודה מוחלפים.
אנו נקבל את התמונה הברורה על מצב תחילת העבודה, רק כשנקח את
הממוצע היומי. הממוצע היומי הוא קצת מליברט, כמובן, מכיוון
מכל המספרים בחישוב שטחיו של סטופ.

המזור לכל יום או המספרים המוגבלים
של שנת 1949: בממוצע שטחי החומר ללשונות העבודה בכל חודש,
מינואר עד דצמבר, 8.200 איש; במחצית הראשונה של השנה - 8.800
איש ובמחצית השנייה של השנה - 7.300 איש. גידול דורשי העבודה
או מחזורי העבודה לפי חודש, בממוצע היה בשנת 1949 - 7.300
במחצית הראשונה של השנה - 8.500 איש ובמחצית השנייה - 1.200
איש. הממוצע של מחזורי העבודה הוא הממוצע הנוהג שמונה על ידי
העבודה.

בשנת 1949 היה הממוצע החודשי - 6.300 איש;
במחצית הראשונה של השנה - 8.800 איש ובמחצית השנייה - 8.900 איש.
אשר למספרים בודדים החודשיים, אגיד רק את

המספר של אוקטובר - פברואר. מחזורי העבודה המוחלפים בממוצע
היומי היו: באוקטובר - 8.880 איש; בנובמבר - 8.400 איש; בדצמבר -
10.290 איש; בינואר - 9.200 איש ובפברואר - (לפי דוח ישיבת
סיכום של שלושה שבועות הראשונים) בממוצע הראשון - 11.400 איש;
בשבוע השני - 7.700 איש ובשבוע השלישי - 6.900 איש.

הבאתי לכם מספרים אלה, כדי שתראו כי

חוסר העבודה הגדול בדצמבר, ינואר ושבוע ראשון של פברואר
היה הודות לחילומי מזג האוויר.

הסיכום הישני המעניין בטבילוב, לדעתי, הוא

בכך שחודש 98.000 איש, שקברו את לשונות העבודה בארץ, נשארו בדרך
דצמבר כדורטי עבודה, או מחזורי עבודה לפי חודש - 25.000 איש.
זאת אומרת, ההפרש נקלט איך שהוא בכלכלת הארץ. אני אומר "נקלט
איך שהוא", כדי לציין שלא כולנו נקלטו בעבודה דרך הלשכה. את מיליוני
הזכיות בינואר ללשכה בתור דורשי עבודה וביוולי נקטע קומה קאמטי האנחה
מלשכה וכד', הוא מונח מן השבוע.

אני רוצה לציין שהאנשים נקלטים לעבודה

לפי חנאי הכלכלה המיוחזרים למדינת ישראל בשנת 1950.

לשאלת איזוב כהן, אנו איננו רוצים

את אלה היושבים במחנות העולים, גם כשהם מוכנים לעבודה. תוכנן
יש לכי העונות, יחוז יותר גדול או יותר קטן של פרקלים בלתי
מאורגנים. קשה להעריך זאת במספרים, כי ישנן תנודות עונות, אבל
אם נקח בחשבון ששנות הקטיף היו המזדמנות הגדולה לעבודה בלתי
מאורגנת, אני חושב שבשנת העברה היה לנו הישג גדול ב-2,000 איש במחנות
אינני חושב שבימי הקטיף עבדו יותר מ-2,500 איש במחנות
"לא דרך ליכות העבודה. אני מעריך שמיליון המספר היה נמוך יותר
מירוי הדבר שבקטיף "יחוז הענף הקשה ביותר מבחינת יכולת ארגון
העבודה "הגענו ל-70-80% ובמקומות מסוימים ל-85-90% עבודה
מאורגנת.

איננו רוצים בליכות העבודה את הגושים

שעלו להתיישבות, פרט לקבוצים הנמצאים ע"י המושבות או ע"י הערים,
וחיים על עבודה "כירה. מה שנכנס לתחום שיטולה של המחלקה להתיישבות
של המוכנות היהודית, אינו נרשם בליכות העבודה.

הסדר הזה אינו הולך במאה אחוזים

ואינו הולך בבח אחת. ישנן תקופות מעבר. לגבי אלה היינו גמישים
ז"א, אם נניח עלה גוף מסוים, מרבי או קבוצי, ליד מתח"תקה
ונכנס לתחום מסול המחלקה להתיישבות של המוכנות היהודית, אבל
האנשים הוכיחו לנו שהתקציב אינו ניתן להם בקצב שהיר, ומתוך
50 מטרנמים רק עיירים בונים במסק. נתנו להם עבודות, אם כי לא
היו ר"ומים בלשכה. בימי הקטיף, למשל, "ריינו כרדס מסוים בשביל
קבוצה זו. היינו צריכים לפתח בחשבון סמאר אחד יש לנו מסומרים
עבודה "אין להם כל אפשרות למרנמה אחרת והם חלויים רק בליכה העבודה
ומצד שני ישנם אנשים אחר בכל זאת נמצאים במרגרה מסוימת ומישהו
דואג להם. אנו, וגם מ"רז העבודה, באנו בוברים עם המחלקה
להתיישבות של המוכנות היהודית ואמרנו להם שהאנשים האלה צריכים
להינח מתקציבם, כי המוכנות היהודית גם הפקיעה עבודות מסוימות
מן הליכה. כסובר על עבודות יעור ואנו רצינו לחלק את העבודה.
התערבה המחלקה להתיישבות של המוכנות היהודית ואמרה שעבודות היעור
מיועדות לאותם האנשים המתיישבים ולא לנו. נלחמנו, הצלחנו במידת
מה, אבל המוכנות בכל זאת הפקיעה מספר עבודות.

אחת דבר קרה גם בקשר לעבודה

"מקורות". זה הגענו לישיבה אחת מרוב של העבודות ישיבה בר"ר וזכור
ואחוז מירוש ברשות הסוכנות היהודית.

לפי חוקה מבימים של חל"כ, אין גיל

מקסימלי לדורשי עבודה, אבל מקובל במשך ימים שהגיל המקסימלי הוא

55. זה היה הגיל שנקבע ע"י ארגוני המועצות היישובי ע"י ההסתדרות

והיה כלל בימים כתיקונן שחוק מבטלי מקצוע, לז מהקבלים אנשים

מעל לגיל 55 לליטת העבודה, אבל החוק הזה נסרף למעשה. נרשמו בליטת

העבודה אנשים רבים גם למקלה גיל זה. בליטת העבודה היו רשומים

בנוב" אוקטובר 2.000 איש, אשר למעשה אין להם חרש. חולק העיקר

הם אנשים מעל לגיל 55, אבל גם משהח לגיל זה, אנשים חשומי כוח, היו

אינם מיוגלים לאותן העבודות הנמצאות היום ברשות ליטת העבודה.

אין לי סטטיסטיקה של היום, אבל אני מניח יחסית זה לי קטן, אלא

גדל. הבעיה אינה מסתמית, אלא י אנשים וזכור מבימים של אנשים אלא

צריך להמצא פתרון וביחוד צריך להמצא פתרון פשוט העוסקת ליטת

לחטו, כי זה יאמרו אז למישהו שאין רשומים אותו בליטת העבודה,

לא יוכל בשום פנים ואופן למצוא עבודה ממקור אחר, וכאילו דנים

אחת למחזור ולרעב, לפי המצב היום, ואינני מניח להמצא יחסית

בזמן מיוחד בשנה הבאה, איני מניח שלאנשים אלה יהיה פתרון במסגרת

ליטת העבודה כפי שהן היום. אותם האנשים דורשים גם טכנולוגי

מיוחד וליתת העבודה אין בכוחה לדאוג למקרים כוציאלים בודדים

אלה, אשר אין כמעט אפשרות לידת בעבודה, בעוד שהיא חייבת לדאוג

לצבור רחב של מחזורי עבודה אשר אמור למצוא להם מיוחד, בערים

הגדולות הקמנו מחלקות מיוחדות למקרים אלה. אך לז זכור שמתרנו את

הבעיה; אנו עדיין רואים אותם בכל חומרתה, לאור הקליה יבאה מצד

היה זו אחת הבעיות הקשות גם להבא.

היו הצעות שונות בקשר לכך. המחול כפיך

להיות גם בינמטרדי מצד הממשלה, לז רק מצד משרד העבודה. על כל

פנים, ליטת העבודה אינה יכולה למחור בעצמה את הבעיה. לא משה בנות

חלונות על כך אין רשומים את האנשים בליטת העבודה, אבל מצד חזק

הליטת אומרת אנשים רבים שזוג זה רשומים ואינה יכולה להוציא,

הינני מניח הנלה מגדילים בזה נ מלאותה את הוור העבודה.

המספר של הוור העבודה מסתמ לא מעט

אתן לכה דוגמה: בשבועות האחרונים, למעשה את זקקה צמח על חומר

כוחות עבודה, ובמסך כל הזמן קיים זה חומר עבודה. מיליון

שהיו מחומרי עבודה אשר לא היו מסתלטים, אז לא היו נכונים

לצאת לזותן העבודות. הודגמה יפה גם לגבי מקומות אחרים.

שאלו אחי כיצד נראה לנו חשב היבנות

לזנה החדשה. שמעתי שהוצעה חכמים על 12 מיליון ימי עבודה, חכמים

מאות או יותר את בעית התעסקות לזנה 1950. הינני חשב בדרך כלל

מספרים ומטמיתיות, אני חומר הלוח האחד המספר הארבעת החכמים

יתמלא ויהיה ברשותנו. במידה אפשר לעשות כזה חכמים זה אנחנו

על הימדות שהחברתי אותם. אני חניח "הוור" העבודה לקחה בחשבון

25.000 דורשי עבודה בנחלת ינואר; לקחה בחשבון גידול הישי של

מספר דורשי העבודה; חכמים של 4,000 איש כל חודש לקומה 2,200 איש

בזנה שעברה. יש להניח שאלה הם המספרים הנכונים, במידה שאדם

צודק או טועה בהערבותו. ייתכן שיש מקום לשיאלה, האם צותן

האמטריות שהיו קיימות לגבי התעסקות בזנה שעברה וקלחו מספר

ידוע של דורשי עבודה, והיינו קיימות גם בזנה זה.

נשאלתי מה היו גורמי הוור העבודה

בעבר. ייתכן שאנו צריכים טבעיה זו ללמוד מהו לגבי העתיד. חכמים

התעסקות לא הדביקו את הקצה של קליחת העליה. לא טעה התיאור בטענות

בין המוסד הקולט עליה בארץ " המוסדות היהודית ובין המוסדות

המתכננים את התעסקות לא היה מלא. לא חמיד אמנים בדבר גורמים מסויים

אנ וטיים. לא טעה באה המציאות כמהלומה על וואינו.

החומר האנושי המוחיק הינו הוור

עבודה בליכות העבודה, הינו קל לסיכור. אלה אינם אנשים המדבבים ללכת

לכל עבודה. רגיה לכך, שבשבועות הקשים של היסור עבודה כמספר ליכות

עבודה, כשהיחה עבודה, לא טעה הליחה לא ניצלה את כל מקומות העבודה

שהועמדו לרשותה. אמילו בשני המקומות, כמו רמלה ורוד, לא טעה

רואים שמקום אחד מנצל את המקומות היחניים לו במאה אחוזים ומקום

יני אינו עושה כן בעוד יניחן. ליינו אתו מספר ימי עבודה.

זאת יכולה להיות חולשה ארגונית לל ליכתה עבודה מינימלית,
אבל זה יכול גם להיות חזק נכונות לצאת לעבודות מינימליות, וזו רוב
העבודות אינן בתוך מקום מרובת של העובדים אלא מחוצה לו. 10,000
ימי עבודה נחנה לנו המלחמה במברניט, אבל לא תען עורה זכרעלי
או דורתי עבודה, איננו רוצים ללכת לעבודה מינימלית. מן היה גם תמי
הקטיף. פועלים רבים וצו לצאת לעבודות צבוריות ולת לעבודות הקטיף.
טובן ילמכה מאורגנת וערוכה כראוי יכולה להשתלם על הבקיה הזו
ולמכה פחות מאורגנת וערוכה אינה יכולה להשתלם עליה ולת תען
הולכה לאיבוד ימי עבודה רבים בגלל זה.

במה תלוי מצב העבודה לגבי ימח

1950; קודם כל בדבר זמני תקציב, אשר הוא המסתח לכל. לת תעמי
על הבקיה הזו. את הצעת התקציב של משרד העבודה, הבנויה על 12
מיליון ימי עבודה, לא נתקבל, לא יהיו 12 מיליון ימי עבודה. אני
מבקש לשים לב לכך שאם יהיו קצוצים בתקציב, יהיה צורך לאורל את
הקצצים מה היצורם לגבי העסקה, כיוון שלמי דעתי 12 מיליון זהו
המינימום. ברור יכל קיצוץ בתקציב העבודות פירושו י הגדלת
האבטלה.

קיימת בעיה של קלות הנועה גיאוגרפית

של העובדים. למי תכנית משרד העבודה יהיו עבודות רבות במקומות
מרוחקים. זה מעורר בעיה ארגונית חסרה. זהו אחד המגמתנים הקשים
באביל משרד העבודה ולמכות העבודה. בעבר לא תמיד הצלחנו במחש זה.
דבר זה יוב קטור במיב החומר האנושי העומד כיום לרשותנו. זה
קמת מחנות מעבר הקמת מחנות עבודה במצב
טוב, שמשנים יוכלו ליכת בהם שבועות וחדישים. בעיה יניה היה קלות
החנועה המקצועית. זוהי אחת החקלות הקינות ואינה נוגעת רק
למקצוע הבנין. אני רוצה להביא במניכט ית בעית ההכשרה
המקצועית, אשר נושן מבנין היה במצב של יילדות יממי. לדעתי, יש
צורך לגשת לחכניות להכשרה מקצועית ולהבטיח תקציב לא רק במקצועות
הבנין, כי אנו עומדים בתו המון פועלים בלתי מקצועיים ובלתי
מנוסים, המהווים מכנה יעניית ליחוק העבודה בארץ, מבחינת חכניות
כלכלה לאומית לשנים הבאות. אין זה קטור דוקא בחכניות העסקות ליכת
1950, אבל קטור בדרך כלל לכלכלת מדינת ישראל. מרט נתנו את
דעתנו על הבקיה הזו בתור כלל ועלמנו רק את היעדים הרצויים.

אחת העבודות הראשונות הניז בעיית ההסדר

בעבודות יבוריות. זין כל ספק יצאנו על הפעולה וההכנה ליישור
בעבודות יבוריות מפני שהן עובדות חיות, בגרמניה ויטורליזציה של
האנשים ועלינו לתת דעתנו על הבעיה הזו.

אמרתו ירונה שלא תהיה קווי בעיית עינת

נולמו אנשים, אבל אנו צריכים לטפל את עצמנו באיזה מידה נסתנו
מיתממים בכוחות העבודה שברשותנו ליצירתו וקצרות גם לטענת הבאות.
הקריטריון של כלכלה לאומית, לא היה למעשה לנוכח הנינו. הדרך לומר
כי חיינו מן היר אל הכה, קודם כל רצינו למכין את הורש העבודה ולא
חיינו מהם יהיה בעוד טלות ינני. אבל את ועדת העבודה הזו צבת על
חכניות העסקה ורוצה לתרום תרומה גם לעתיד בשפת זה, היא חייבת
לטאול את עצמה, באיזה מידה ייתממו בתוציב הפחות ליצירת העסקה
לקראת הטניט הבאות. דבר זה חלוי גם בכומר הארגוני של המבצעים
את העבודות. לא אדבר על סדרד העבודה, החלוקה היום זין סדרד
העבודה ובין משרכת ליכות העבודה, היאמחות זו יותר ברורה. יצירת
העבודה, חכנונן וארגונן, זוהי דאגת סדרד העבודה; יליחת האנשים
לעבודה, ולא טעם גם ביצוע העבודה, זהו תפקיד הליטה.

יש לנו רשת גדולה של ליכות העבודה

בארץ. את נארף את חנימי המטנה המתורגמת למעשה ליכות עצמאיות,

נגיע ל-65 ליכות עבודה בארץ עם חבר עובדים של 350 איט.

מספר העובדים גדל, ואני מבקש מה לשים

לב לבעיה אחת: בדרך כלל מנינונו על התקציב, יוצו לסמור על המנגנון
שלא יחרתב - ובצדק. אבל אני מבקש אתכם לקחת בחשבון הביצוע חכניות
עבודה בלי מנגנון מקיף, שטוט לא יתמנן. את לא יחיו בליחת עבודה
עובדים מסתיקים לפי החקיף, קירות הרבר והעבודה לא תמאנה למעל.

המנגנון החרתב בצעדים גורליים וימשיך כך גם בעתיד. את לוקחים בחשבון

את מספר האנשים שעברו את ליכות העבודה במשך שנתה האחרונה - בינואר

7.000; ביוני - 50.000 ובדצמבר - 100.000, מבעי הדבר ובכל אותה

האנשים צריכים לטפל עובדים. הגינונו לסדרד העבודה את הצעת התקציב

שלנו והוא קבל אותה. החייבה עליין לא עבר את מערכת האוצר והמטילה,

אבל אני מבקש את עזרתכם, כי ברור שלחת עבודה חליה חגבירה את

האבטלה הצעת התקציב שלנו לינה החזירה היא - 390.000 ל"י.

עד עכשיו נהוג היה "מזה נותנים ארגוני המועלים 50% והממילא
50%. בעת הנובעים ארגוני המועלים " ומשרד העבודה יבול את
החביעה " להממילא חגיביל את היתחמרותה עד כדי 75%.

איננו זקוקים רק למנגנון, אלא ראינו
צורך דחוף לתכונות רציניות במערכת ליצרות העבודה, מבחינה
חינוכית. הבניינים היו לגמרי בלתי מתאימים. איננו צריך להמליץ
לכונן סאח מקבלים סתוסר עבודה במקום לא נוח ובדירה בלתי
מתאימה, החוצאה היא ברורה. עיינו מהכמה בימות זה. אנו בונים
ובנינו במקומות רבים בניינים חדשים: בול-אביב, בחיפה, בתחרי
תקוה, בחולון, בקריית-חיים, בקריית-עמל, בנהריה, באני-ברק,
בנס-ציונה ועכשיו אנו מתכוננים לבנות במספר מקומות נוסף בניינים
חדשים, או להכנס לדירות חדשות.

אנו איידינו את ליצרות העבודה בכלי
רכב. אנו רוצים להשתלט גם על מקומות העבודה. היום, לפי יותר
מ-40% מעובדי הלשכה יושבים במסרדים והמארז צריכים להיות במקומות
העבודה.

ליצרת העבודה, לפי החוק, אינה צריכה
להיהפך לליצרה סמילתית. היא צריכה להמאר במבנה חנונימי כמו שהיא
קיימת היום, ברור שיהיו שנויים הנובעים מתוך מעמדה הממלכתי
המספתי.

כיום מורכבת הלשכה מנציגי כל ארגוני
המועלים: המחברות העובדיים; המועל הממרחי; מאג"י; המחברות העובדיים
הלאומיים. מי שמכיר את היתחידות הצבוריות בארץ, מוצא ודאי שזוהי
מין מטלצח ומחללא איך הארגון הזה יכול להתקיים. למעשה, יוחתק
אדם כזה הפתעה נעימה. לא טעם אנו נטגזיה בעבודה שמאילו קמה סמיל
חדשה - מטלגת ליצרות העבודה. לא טעם מוצאים אנשים ממלגות יריבה
ספה מיוחמת. אי אפשר לומר שהדבר הוא במאה אחוזים כך. ישנו גם
קשיים לעתים, אבל אני חושב שאין בארץ צבור מקובל באחידות כזו.

א, כהן: ברור שאנו צריכים להמשיך את הדיון הזה
אני מציע שנקיים ישיבה קצרה ביום רביעי.

הישיבה הבאה תוקיים ביום רביעי בשעה 09.00.
הישיבה ננעלה בשעה 12.45.